

nico. Oh nepopisljiva žalost, ki jo je občutilo tukajšnje ljudstvo! Domači gosp. župnik nam oznanijo, da bode v ponedeljek dne 11. febr. črna peta sv. meša in vigilije za prevzvišenega pokojnika. Ob osmih predpoldnem zapojó zvonovi, kateri nas vabijo k sv. meši. Množica ljudi se bliža cerkvi, kakor tudi g. nadučitelj z vso šolsko mladino; še oddelek domačih strelcev v črni paradni obleki, pod poveljništvom g. stotnika M. Zelenka koraka med žalostnim, počasnim bobnanjem v cerkvo, izkazat pokojniku zadnjo čast. Veliko britkih solz je zaigralo v očeh ljudstva, ko vidijo sredi cerkve mrtvaško rakev, spominjajo se na tisto, v kateri leži pokojni naš prestolonaslednik. Pa zastoj je vse žalovanje naše, ker on pretrdno spi v hladni gomili; zatorej vskliknemo: Daj mu Vsegamogočni večni mir in pokoj in naj mu sveti večna luč!

Iz Marenberga. (Zadušnice. Posojilnica.) Od povsod dohajajo glasovi, kako so se opravljale zadušnice, mrtvaška opravila za pokojnim cesarjevičem. Povsod vršila se je stvar v najlepšem redu, kakor je ukazala cerkvena oblast. Zadostilo se je tudi povsod politični oblasti, prej ali poslej. Zatorej ne bom opisoval, kako se je zbrala gospoda od c. kr. sodišča, c. kr. beležništva, c. kr. davkarstva, učitelji s šolsko mladino in tako naprej. V tem bi moral le tisto pisati, česar so vse novine polne. Tudi črni prapori plapolali so z raznih poslopij. Toda čudite se Slovence! Črni praporov bilo je ob smrti cesarjeviča Rudolfa veliko manje, kakor po leti „frankfurteric“, nemških praporov, ko je semkaj prišel „kulturo širit nemški šulverein.“ Od kod le to? Menda smo vže preveč nemški ka-li! Da „Wacht am Rhein“ bolj „nekaternikom“ ugaja, kakor poštene druge nemške pesmi, da še o slovenskih ne pišem, o tem se vsaki čas lahko prepričaš. Pesmi slovenske? — O saj se še pogovarjati po slovensko pre ne sme po gostilnicah. Če le kak „pravi Nemeč“ kje za durmi sedi, ne sme bojda nihče slovenski govoriti zakaj to je znak neolike neizobražbe! V tem, ko prileti tako mislečim — takih pa je precej — kakšna slovenska bes-da na nežno njihovo z jirhovino preoblečeno nemško uho, vže ti stezajo eden proti drugemu vratove kakor mladi srakoperji iz gnezda, ko slišijo, žvrgoleti starce. (Konec prih.)

Od sv. Lovrenca na Koroški železnici. (Zadušnice.) Kakor vsakega zvestega avstrijanca, tako je tudi nas, iznenadil in pretresel glas o prezgodni in prežalostni smrti, nam priljubljenega cesarjeviča Rudolfa. V znak žalovanja se je pri nas dne 5. svečana od 12—1 ure opoludne pri vseh cerkvah zvonilo, in 12. svečana ob 8. uri v jutro je bila črna sv. meša in „libera“ za pokojnega, in slavnosti so se vdeležili gospodje učitelji s šolsko mladino,

cerkvena in občinska predstojništva, in vsa odlična gospoda iz trga in okolice. — Samo nekaj se mi čudno zdi, kaj da našega požarnega društva ni bilo; ne vemo, kaj tisti njihov mogočni „vodja“ misli. — Naše požarno društvo znajde se le takrat v obilnem številu, kedar imajo kaj, da si gasijo — svoja grla. Š. F.

Iz Št. Lovrenca ob koroški železnici. (Godbena skušnja.) Jako me veseli, da se je ta godbena skušnja, katero je priredil g. Polanec dne 17. svečana 1889, tako dobro obnesla, in zato izrekam prisrčno pohvalo v imenu vséh tistih, ki so bili pri tej skušnji navzoči, g. Polancu, kakor tudi vsem njegovim učencem in učenkam, ki so tako dobro svoje naloge izvršili. Najprej je kakih osem fantov na gosle sviralo, na to pa je gospica Terezija Polanec na glasoviru in citrah prav izvrstno igrala. Res, hvale vredno! Ne smem tudi pozabiti dveh majhnih, kakih osem ali deset let starih deklet, ki ste tudi prav lepo bili gledati pri glasoviru. Tedaj čast g. Polancu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Predno so drž. poslanci razšli na kratke počitnice, sklenili so zadnjo soboto splošno razpravo o drž. proračunu. Letos ni bila v njej presilna burja, liberalci so gledali vse križem po proračunu, ali niso našli v njem kamenja, da bi ga lučali na vlado, zato pa je tudi ni bilo treba posebno braniti. Izmed slov. poslancev je govoril prof. Šuklje. Dnes, v četrtek začne se posebna obravnava in pri tej bode že hujša bitka, kajti nezadovoljnih poslancev ni malo število in našli si bodo že uro, v kateri bodo dali svoji nevolji sape zoper vlado. — C. kr. kmetijska družba v Gradci si je izvolila nov odbor in je v njem zopet predsednik baron Washington. Nam se zdi čudno, da prezira ta družba dosledno Slovence. Ona obstoji za celo Štajarsko in močna tretjina prebivalcev je slovenska, vendar pa nima družba nobenega Slovenca v svojem odboru — Več koroških občin je prosilo dež. šolski svet v Celovci za slov. in 6-letno šolo, ali ta jim daje v eno mer odgovor, da ni ne prvo ne drugo mogoče. Veliko modrosti ni treba za tak odgovor. — Mil. knezoškof v Ljubljani, dr. Missia, so izdali posebno pismo do svoje obč. duhovščine. V njem se razlaga, zakaj nekateri listi, žal, da je tudi slovensk med njimi, ščujejo zoper škofa in duhovščino. Edin uzrok ja zato — sovraštvo do sv. cerkve. — V političnem okraji Krškem ne bode več časa sejmov zato, kar še ne pojema huda bolozen osepnic, marveč še le sega na širje. — V Gorici imajo v mestnem zastopu doslej liberalci, ob enem napeti Italijani, „veliko besedo“, v novem času pa se dela na to, da pridejo

zmerniši, konservativni možje v zastop. Ne more pa se reči, da bode že letos iz te želje vesela resnica, liberalizem ne pusti iz lepa gnezda, v katero je sedel. — Laško šolsko društvo, „pro patria“, ni boljše, kakor sta pri nas „nemški šulverein“ ali pa „šulverein za Nemce“, samo da dela za blaženo Italijo. Sedaj ima pa tudi že podružnico v Rimu in njej je na čelu prejšnji ital. naučni minister, Bonghi. To so vam čudni domoljubi ti Italijani v Trstu! — Razprave v vojaški postavi še v ogerskem drž. zboru niso pri konci, vendar pa poenjaja po malem nasprotovanje zoper njo. Minister Tisza se brani trdno in zasluži o tem naše priznanje, toda čudno je, zakaj pusti razsajanje dijakov. Malo pa bi človek djal, da mu je vsaj na tihem — ljubo. To ni pri njem nemogoče.

Vunanje države. Od zadnje sobote, dne 2. marcija stoje sv. Oče, Leon XIII., v 80. letu svoje dobe in v 12. svoje najvišje oblasti. Sliši se, da postane nadškof v Solnemgradu, dr. Eder, k malu kardinal Rimske cerkve. — Ministerstvo kralja Umberta je odstopilo, novo sestavlja pa — stari Crispi, po takem tedaj ne bode v ministerstvu velike spremembe, izlasti kar se tiče razmer Italije do zunanjih držav, ostane brž vse pri starem. Revščina je po vsej Italiji velika in vendar še misli vlada na nove davke. Nevolja je vsled tega velika in nič niso več daleč od punta. — Na Francoskem se boji novi minister, Tirard, „družbe domoljubov“ ter ne trpi več nje zborov. Zakaj pač ne? Minister ve, da ima general Boulanger največ podpore prav v tej družbi in ministru hodi vse za to, da spravi tega na tla. — Kakor smo bili v zadnjem listu že izrekli, tako se je zgodilo: pisma vodje irskih poslancev, Parnella, bila so ponarejena in ponarejalec, jud Pigott, je izbežal in se je potoma v Madridu ustrelil. To je nov dokaz, kako in kdo dela zoper vse, kar je katoliško. Angliski vladi pa še tudi to ne bode odprlo oči in ubogo irsko ljudstvo še ne dobi tako k malu svoje pravice. — Poleti pride, kakor je zdaj že blizu gotovo, nemški cesar v London ter obišče svojo babico, kraljico Viktorijo. — V drž. zboru v Berlinu tirja vlada blizu 22 milj. več za vojaštvo, kakor lani. Poslanci se sicer pogledujejo ali na zadnje jim ne ostane drugo, kakor reči: Na ti še teh! — Rusija jemlje novih 700 milj. na posodo in sicer jih dobode v Parizu. — Iz Srbije prihaja glas, da zapusti kralj Milan za dalje časa domovino, bojda zato, ker boleha. Vlado pa izroči za ta čas Ristiću. — Pripoveduje se, da ruski carevič noče druge žene, kakor hčer črnogorskega kneza, Eleno. Vsled tega pa je njegovo ženitev car odložil za dve leti. Brž ko ne pa je cela stvar raca, taka ki pije, mesto vode, črnilo. — Turški sultan si je sopet v strahu, kajti

neka zveza, ki se snuje na Balkanu, ne obeta mu nič prida. Ako se v resnici napravi enaka zveza balkanskih državic, izgubi Turčija, če ne več, vsaj Macedonijo. Na srečo sultanu pa ni taka zveza tako lahka, kajti ljudem, tam na Balkanu, majna one edinosti, ki je treba za tako zvezo. — Novi predsednik republike „združenih držav“ v severni Ameriki, Harrison je v ponedeljek, dne 4. marcija prevzel svojo službo.

Za poduk in kratek čas.

Kmet in mrtvi.

(Pravljica iz Slov. goric.)

Pri nekem kmetu so mlatičem priredili „domlatke“, na-nje pa je povabil kmet tudi druge delalce. V večer gostije je še šel po mirodvoru, a tamkaj po naključbi brcne v mrtvaško kost in zaničljivo reče: „O da bi vedela, kako veselo bo nocoj pri nas, gotovo bi prišla k nam v gosti“. Mlatiči in delalci so bili že vsi skupaj, samo gospodarja še ni bilo doma, ker je odšel v „gorice“ po vino. Med tem pride skozi vrata nepoznani človek ter se pri peči na klopico vsede. Vsi ga začudjeni pogledujejo. Nihče ga ne pozna.

Gospodar pride na to domu in reče: „Dragi mlatiči, ker ste mi lepo moje pridelke pospravili, moram vam tudi neko veselje prirediti; zatoraj le urno okoli mize“. Tudi onemu nepoznanemu človeku je ukazal za mizo. Sedaj pomolijo očenaš in jamejo zavživati božje dari. Tudi oni je nosil vedno polno žlico, a vsi osupnjeni opazijo, da se v „skledi“ pred njim celo nič jedilo ne zmanjšuje. Po jedi so se pošteno kratkočasili, tudi neznanec je uganjal svoje burke, Konečno pride ura dvanajst. V tem vstane nepoznanec, gre h kmetu in mu reče: „Lepa hvala za večerjo, ker sem pa jaz tebe ubogal, moraš tudi ti mene; povabim te, da ti odslužim; na večer pridi k meni v gosti, saj veš, kje si v kost na pokopališči brcnil. Jaz sem duh onega človeka, zatoraj za gotovo pridi od 11—12. ure, zgodilo se ti ne bo ničesar, kajti jaz sem zveličan!“

Kmet je premišljeval drugo večer, bi-li šel ali ne. Vendar se je odločil, misleč, saj mi je zatrdil, da se mi nič ne zgodi.

Ura odbije 11. Naš kmetič že tudi koraka po mirodvoru. Na mestu se nahaja, kjer je bil v kost brcnil, a kakó se začudi, ko najde na onem prostoru lepo hišo prekrasno razsvitljeno.

Gre notri. Pri mizi najde gospodarja, ki je iz debele molitvene kajige molil. Lepo pozdravi kmeta in reče: „Jaz grem na sprehod za nekoliko časa, ako pa kdo kaj prinese, reci, da me ni doma.“

Ko je duh odšel, že pride nekdo in s silno